

Noți dătă ai cărui formulele compozitilor printr-oțipălă formă și prin oxidul ammonio-mercurică.

Bază anhydră	(HgO) ³ , HgAzH ² ;
Chlorură	(HgO) ² , HgCl, HgAzH ² ;
Altă chlorură	(HgCl) ³ , HgAzH ² ;
Iodură	(HgO) ² , HgI, HgAzH ² ;
Sulfată	(HgO) ³ , HgAzH ² , SO ³ ;
Carbonată	(HgO) ³ , HgAzH ² , CO ² ;
Azotată	(HgO) ³ , HgAzH ² , AzO ⁵ ;
Oxalată	(HgO) ³ , HgAzH ² , C ² O ³ .

KARAKTERI GENERALI AI SĂRURILOR DE MERCURU.

Sărurile de mercură la minimumă și la maximă
ăsă oarecare păstrează caracterul compoziției; nu și neastre,
acide sau basice. Sărurile neastre posessă tintăra împre-
sosă.

Toate sărurile de mercură sunt volatile săd descompunabile
prințp' o căldură moderată: metalalele cele oxi-
dabile, precum ferul, zincul, cuprul, stannumul, plumbul,
precipită mercurul din disoluțiiile sale, și formă în
țepereal amalgame.

Prochlorurul de stannum pedeche că înlesnire săr-
urile de mercură.

Prăesentia materiilor organice măște adesea reac-
țiile sărurilor de mercură, dacă cuprul precipită tot
dăsna mercurul în stare metalică. Încălzite că potassă,
sodă sau calce, aceste săruri se descompun, și se des-
parte dintînsene mercură cărgător, lesne și deosebi
de toate celelalte metale.

KARAKTERI AI SĂRURILOR DE PROTOXIDU DE MERCURU.

Cel mai bun mijloc a dobândi o sape de mercură la
minimumă este să trakta un prisoș de mercură prin acidul
azotică.

Sărurile neastre sunt albe; și săd galbenă devine
nind basice.